

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Chiosa Anna,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Annei Chiosa împotriva Snejanei Gaidașenco cu privire la declararea ca succesori nedemn,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Chiosa Anna, prin intermediul avocatului Granici Sergiu, și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul din 13 februarie 2017 de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 15 octombrie 2015, Chiosa Anna a depus cerere de chemare în judecată împotriva Snejanei Gaidașenco cu privire la declararea ca succesori nedemn.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 17 septembrie 2014 a decedat fratele său Gaidașenco Anatolii. După decesul lui a rămas avere succesorală – casa de locuit cu suprafața de XXXXX m.p., nr. cadastral XXXXX și terenul aferent cu suprafața de XXXXX ha, nr. cadastral XXXXX, situate în or. XXXXX, str. XXXXX.

Menționează reclamanta că fratele său era divorțat, potrivit certificatului de divorț seria D-IV nr. 0069824 din 08 noiembrie 1995, soția acestuia nelocuind cu dânsul din anul 1990. Din căsătorie, fratele său are o fiică – pârâta Gaidașenco Snejana, a.n. 1988.

Indică reclamanta că, pârâta Gaidașenco Snejana din anul 1990 și până la decesul tatălui său, nu a comunicat cu acesta, nu s-a interesat de el și nici nu a contribuit cu ceva ajutor, necătând la faptul că Gaidașenco Anatolii a achitat pensia pentru întreținerea acesteia până la atingerea majoratului.

Sustine reclamanta că, singură s-a ocupat de înmormântarea fratelui său, tot ea l-a îngrijit pe parcursul ultimilor 5 ani, asigurându-i traiul decent prin sprijin material și moral.

Specifică reclamanta că, adresându-se la notar în termen de 6 luni în vederea acceptării succesiunii, a aflat că pârâta Gaiđașenco Snejana deja a depus cerere privind acceptarea succesiunii după decesul tatălui său.

Consideră reclamanta că, pârâta nu poate fi considerată succesori legal, în condițiile în care aceasta nu l-a vizitat pe tatăl său, nu l-a întreținut și nu a venit la înmormântare.

Solicită reclamanta recunoașterea Snejanei Gaiđașenco ca succesori nedemn a averii succesori ale rămase după decesul lui Gaiđașenco Anatolii, decedat la 17 septembrie 2014 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 13 februarie 2017, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Chiosa Anna, prin intermediul avocatului Granici Sergiu, și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul din 13 februarie 2017.

Atât prima instanță cât și instanța de apel au ajuns la concluzia că nu a fost constatată eschivarea cu rea-credință a Snejanei Gaiđașenco de la executarea obligației de întreținere a celui ce a lăsat moștenirea (Gaiđașenco Anatolii), afirmațiile recurente-reclamante Chiosa Anna în acest sens nefiind probate. Or, singurul fapt că Gaiđașenco Snejana nu a comunicat cu tatăl său, nu l-a întreținut și nu a venit la înmormântare, nu indică că aceasta s-a eschivat cu rea-credință de la executarea obligației de întreținere a celui ce a lăsat moștenirea.

La 14 martie 2018, Chiosa Anna a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2017 și hotărârii Judecătoriei Cahul din 13 februarie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Chiosa Anna a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

Consideră recurenta că, atât prima instanță, cât și instanța de apel eronat au apreciat probele administrate în cadrul examinării cauzei, au desconsiderat faptul că numai dânsa a contribuit la îngrijirea lui Gaiđașenco Anatolii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2017 a fost expediată în adresa recurente la 19 ianuarie 2018 (f.d. 121), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Chiosa Anna la 14 martie 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 12 aprilie 2018, în adresa intimetei Gaiđașenco Snejana a fost expediată copia recursului declarat de către Chiosa Anna, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră că recursul declarat de către Chiosa Anna este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Chiosa Anna nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs sunt similare celor indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel în privința cărora s-au expus instanțele ierarhic inferioare. Astfel, acestea se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și instanța de fond și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârilor recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Chiosa Anna ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Chiosa Anna, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh